

ת"פ 34939/07/15 - מדינת ישראל נגד ברק ניר לשוביץ - עניינו הסתיים, רוני מנשה, יהונתן תורגמן - עניינו הסתיים, יעקב כהן - עניינו הסתיים, עמית אלון - עניינו הסתיים

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 34939-07-15 מדינת ישראל נ' ניר לשוביץ ואח'

לפני כבוד השופטת דנה אמיר
המאשימה:
נגד
הנאשמים:
1. ברק ניר לשוביץ - עניינו הסתיים
2. רוני מנשה
3. יהונתן תורגמן - עניינו הסתיים
4. יעקב כהן - עניינו הסתיים
5. עמית אלון - עניינו הסתיים

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אנג דנהירש

ב"כ הנאשם עו"ד מיכל רובינשטיין מטעם הסנ"צ

הנאשם בעצמו

פסק דין ללא הרשעה לנאשם 2

1. הנאשם 2 (להלן: "הנאשם") הורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירה לפי סעיף 225 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: "החוק").

רקע ותמצית כתב האישום

2. מעובדות כתב האישום אשר הוגש נגד הנאשם והנאשמים הנוספים בכתב האישום (להלן: "הנאשמים האחרים") עולה כי ביום 7.8.14 ברחוב יהודה הלוי 75 בתל אביב התקיימו משחקים אסורים מסוג פוקר "טקסס הולדם" (להלן: "המשחק") בהם שחקן עשוי לזכות בכסף ותוצאותיו של המשחק תלויות יותר בגורל מאשר בהבנה או ביכולת. לפי כתב האישום, הנאשם שימש כדילר במקום וחילק קלפים לשחקנים בעוד שאחר ניהל את המקום, הזמין שחקנים ונתן להם ז'יטונים בתמורה לכסף.

3. במסגרת הכרעת הדין קבעתי כי הוכחו בפני עובדות כתב האישום ואף קבעתי שהמשחק המתואר בכתב

האישום, אשר התנהל כטורניר, עונה להגדרה של משחק אסור על פי סעיף 224 לחוק. כן קבעתי כי הנאשם אשר שימש כדילר במשחק נכלל בגדר מי שערך את המשחק כהגדרת סעיף 225 לחוק. על בסיס המפורט לעיל ולאחר הכרעה ביתר הטענות שעלו מצאתי להרשיע את הנאשם בביצוע העבירה.

עניינם של האחרים

4. כאמור, כתב האישום הוגש נגד הנאשם והנאשמים האחרים. תפקידם של הנאשמים האחרים בביצוע העבירות היה כדלקמן: נאשם 1 היה מארגן המשחק ונאשמים 3-5 שימשו כדילרים בדומה לנאשם. עניינם של הנאשמים האחרים נשמע בפני כבוד השופט עידו דרויאן שם הודו הנאשמים האחרים בביצוען של העבירות במסגרת הסדר טיעון. על פי הסדר הטיעון ביצוע העבירות על ידם נקבע ללא הרשעה ועל כל אחד מהם הושטו 120 שעות של"צ.

ראיות לעונש

5. ב"כ הנאשם הגישה את במ/1 - מכתב מנשיאת חברת קלטורה, בה מועסק הנאשם. מהמכתב עולה בין היתר כי במסגרת תפקידו עתיד הנאשם לטוס לחו"ל מספר פעמים בשנה - בעיקר לארצות הברית, כפי שאף נסע בחודש אפריל 2017. עוד נכתב כי הרשעה תפגע באופן משמעותי במעמדו של הנאשם בחברה, ואף בהמשך הדרך אם וכאשר יוחלט על העברתו לסניף הראשי של החברה הנמצא בניו יורק, ארצות הברית.

טיעוני המאשימה לעונש

6. ב"כ המאשימה טען כי הנאשם, בשונה מהנאשמים האחרים בכתב האישום, ניהל הליך הוכחות מלא ולא חסך זמן שיפוטי. עוד טען כי הנאשם ניהל משפטו לא רק ביחס לשאלה המשפטית (האם המדובר במשחק אסור אם לאו) אלא העלה טענות נוספות ושונוות חלקן עובדתיות, כגון תפקיד הדילר במשחק (ובמסגרת זו מספר הפעמים בהן שימש כדילר) וכן טענות שונות שבבסיסן טענת הגנה מן הצדק. אלה לטעמו מצביעות על כך שהנאשם לא לקח כל אחריות למעשיו, וכך גם לאחר הרשעתו. בנסיבות אלה, לטענת ב"כ המאשימה, הנאשם כלל לא נכנס בשערי ביטול הרשעה, יש לפעול להרתעתו ועל כן אין מקום להיעתר לבקשתו בהקשר זה גם אם תוצגנה לבית המשפט ראיות בדבר פגיעה קונקרטיית. עוד עתר בהקשר זה להבחנה בין עניינו של הנאשם ועניינם של הנאשמים האחרים, הן בסוגיית ההרשעה והן ביחס לענישה.

7. ב"כ המאשימה הפנה לפגיעה בערכים המוגנים הידועים ובכלל זאת לפגיעה החברתית של תופעת ההימורים. עתירתו היא כי יושת על הנאשם עונש של 200 שעות של"צ לצד מאסר על תנאי מרתיע וקנס. בשים לב לכך שהעבירה באופייה היא עבירה כלכלית הגורמת לנזק לקופה הציבורית ולכספם של אחרים.

8. בעת הדיון היום הוסיפה ב"כ המאשימה וטענה כי אין מקום להורות על ביטול הרשעת הנאשם לאור התסקיר שהתקבל. לטעמה המדובר בתסקיר לקוני. עוד טענה שוב כי הנאשם אינו לוקח אחריות ואף טענה להעדר קיומו של נזק קונקרטי. עוד לשאלתי באשר לנזק הקונקרטי ליתר הנאשמים הבהירה כי לא הוצג נזק קונקרטי.

טיעוני ההגנה לעונש

9. ב"כ הנאשם עתרה לביטול הרשעת הנאשם וטענה כי העבירה בה הורשע הנאשם בנסיבותיה ולאור

תפקידו של הנאשם כדילר בלבד, סובלת את ביטול ההרשעה. בהקשר זה ציינה כי הנאשם שימש כדילר תמורת 50 ₪ לשעה ולא נהנה במישרין מרווחי ההימורים. עוד טענה כי גם בחינת מדיניות ענישה בתיקים אחרים מלמדת כי ניתן לבטל הרשעה במקרה דנן. לעניין הנזק הקונקרטי הפנתה לבמ/1 וטענה שכחלק מעבודתו נוסע הנאשם לארצות הברית והרשעה בעבירת הימורים עלולה לפגוע בסיכויי לקבלת ויזה. ב"כ הנאשם הוסיפה כי הנאשם נשוי ואב לשני ילדים ומנהל אורח חיים נורמטיבי. עוד הפנתה ב"כ הנאשם לאי הרשעתם של הנאשמים האחרים בפרשה והעונשים שנגזרו עליהם והפנתה לכלל אחדות הענישה תוך שהדגישה את עניינו של נאשם 1 שגם לעמדת המאשימה היה מארגן המשחק ומעורבותו בביצוע העבירה גדולה בהרבה מזו של הנאשם.

10. ב"כ הנאשם קבלה על עמדת המאשימה לפיה על הנאשם "לשלם מחיר" בגין ניהול ההוכחות על ידו. ראשית הבהירה כי לעמדתה נטל הנאשם אחריות על מעשיו מיד כשנחקר על ידי המשטרה ואף הוסיפה כי במהלך שלוש השנים שחלפו לא נרשמה לחובתו כל מעורבות פלילית נוספת. כן הדגישה כי כלל ראיות המאשימה הוגשו בהסכמה ואף ציינה כי קיימים מקרים בהם נמנעו בתי המשפט מהרשעת נאשם גם מקום בו לא לקח אחריות למעשיו.

11. בעת השלמת הטיעון היום התייחסה ב"כ הנאשם שוב לעקרון אחדות הענישה ביחס לנאשמים האחרים ובאופן כללי. והגישה אסופת פסיקה הנוגעת לאי הרשעה בעבירות מהסוג בהן הורשע הנאשם. עוד הפנתה לנזק הקונקרטי אשר עלול להיגרם לנאשם כתוצאה מההרשעה וללקיחת האחריות, לטעמה, על ידי הנאשם.

דברי הנאשם

12. הנאשם לדבריו לקח אחריות על מעשיו כבר מהרגע הראשון והסיבה בגינה ניהל הוכחות הייתה על מנת שבית המשפט יכריע האם המיוחס לו מהווה עבירה אם לאו. עוד הוסיף כי עד שהמשחק יהפוך לחוקי אין בכוונתו "להתעסק בו עוד". הנאשם הוסיף שבמסגרת עבודתו ייתכן ויהיה עליו לעבור להתגורר בארצות הברית וכשפנה לסוכני נסיעות המסייעים בקבלת אשרת שהייה או אשרת עבודה נאמר לו כי הרשעה בתיק פלילי תפגע בסיכוי לקבלן. בעת הדיון היום הוסיף וציין כי את העבודה במקום עבודתו הנוכחי קיבל לאחר שהחל ההליך הפלילי וכבר בשנה האחרונה נשלח פעמיים לארה"ב מטעם החברה ועוד הוסיף כי בימים אלה מתנהלים דיונים באשר לרילוקיישן עתידי שלו לארה"ב.

תסקיר שירות המבחן

13. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם בן 39, נשוי ואב לשני ילדים בני 5 ו-10. הנאשם סיים 12 שנות לימוד ושירת שירות צבאי מלא ושירות קבע בחיל הים. במשך השנים עבד הנאשם כיהלומן עם אביו, לאחר מכן עבד כשנתיים כיועץ שיווק בחברת הייטק. בשמונת החודשים האחרונים עובד כמנהל שיווק בחברת הייטק. שירות המבחן ציין כי הנאשם הציג מכתב ממעסיקתו בו נכתב בין היתר כי הוא צפוי לנסוע לתערוכות בחו"ל במסגרת תפקידו וכי הרשעה פלילית תפגע משמעותית במעמדו בחברה ובאפשרויות קידום הצפויות לו.

14. עוד עולה מהתסקיר כי הנאשם קיבל אחריות על המיוחס לו בכתב האישום וביטא נכונות לבצע עבודות של"צ. הנאשם סיפר כי מאז שנעצר על ידי המשטרה הפסיק כל פעילות הקשורה למשחק הן כשחקן והן כדילר וכי בעבר השתתף במשחקי הימורים בנסיבות חברתיות. שירות המבחן התרשם כי לנאשם אין בעיות בולטות במישור זה של חייו. הנאשם שלל צורך בנזקקות טיפוליות. בנוסף ציין שירות המבחן כי מעיון ברישומי הפלילי של הנאשם עולה כי זוהי מעורבותו היחידה עם החוק. בנסיבות אלה, שירות המבחן המליץ לבטל את הרשעת הנאשם ולהטיל עליו צו של"צ

בהיקף של 150 שעות במסגרת יחידת המתנדבים העירונית בהרצליה, שם יסייע בהדרכה, תחזוקה ותפעול מחשבים. לדעת שירות המבחן עונש זה יהווה עונש חינוכי ויש בו כדי להקטין סיכון להישנות ביצוע עבירות באמצעות תרומה לחברה ופיצוי על הנזק והפגיעה שהסב.

15. בנוסף המליץ שירות המבחן על ביטול הרשעת הנאשם על מנת להימנע מפגיעה בתפקודו התעסוקתי. בהקשר זה ציין כי המדובר בעבירה ראשונה ויחידה עליה קיבל הנאשם אחריות מלאה, כי הנאשם נעדר דפוסים עבריינים ושומר על יציבות בתפקידיו השונים וכי ההתרשמות היא שהורתע מההליך המשפטי.

דין והכרעה - ביטול הרשעה

16. כלל הוא כי כאשר נקבע שאדם בגיר עבר עבירה יש להרשיעו. הימנעות מהרשעה או ביטולה מהווים חריג השמור למקרים בעלי נסיבות מיוחדות ויוצאות דופן. על פי ע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337, 342 (1997)) (להלן: "הלכת כתב"), לשם הימנעות או ביטול הרשעה יש לבחון הצטברותם של **שני תנאים עיקריים: האחד, האם סוג העבירה ונסיבות ביצועה מאפשרים לוותר בנסיבות המקרה על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים. השני, האם ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בעתידו או בשיקומו של הנאשם. הנטל הוא על ההגנה לשכנע כי בנסיבות המקרה יש להעדיף את שיקום הנאשם על פני שיקולים אחרים.** (ראו גם: ע"פ 5985/13 **אבן נ' מדינת ישראל** (2.4.2014), ע"פ 9893/06 **אסנתאלון לאופרנ' מדינת ישראל** (31.12.2007) (להלן: "עניין לאופר"), דבריו של כב' השופט ג'ובראן ברע"פ 3852/14 **ורשוארנ' מדינת ישראל** (18.8.2014) פסקה 11 וע"פ 3255/14 **ביטון נ' מדינת ישראל** (16.3.2015)).

17. בעניין לאופר ציין בית המשפט את השיקולים שעל בית המשפט לשקול בעת בחינת סוגיית אי ההרשעה וסיכום את הדברים:

"בסופו של יום, ניצבת השאלה בכל עוצמתה - האם, בנסיבות המיוחדות של העניין, השיקול האינדיבידואלי, על היבטיו השונים, גובר על השיקול הציבורי-מערכתי הכללי, באופן שהגם שהנאשם ביצע את העבירה בה הואשם, סובלת הנורמה החברתית הכללית את אי הרשעתו בדין."

18. ומן הכלל אל הפרט: באשר לשאלה האם סוג העבירה ונסיבות ביצועה מאפשרים לוותר בנסיבות המקרה על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים - עסקינן בעבירה של הגרלות והימורים אסורים לפי סעיף 225 לחוק. הערכים המוגנים אשר נפגעים מביצועה של עבירה זו ידועים. מקורם בעצם ההשתתפות במשחקי הימורים, השתתפות אשר עלולה להביא להתמכרות למשחקים אסורים וכתוצאה מכך לשיבוש שגרת חייו של אדם ומשפחתו, לפגיעה כלכלית של הפרט והחברה בכללותה אשר נאלצת לשאת בנטל הדאגה לאלה אשר התמכרו למשחק והשלכות מצבם והתנהלותם על אחרים ואין להקל ראש בחשיבותם של הערכים המוגנים בעבירה זו.

19. לצד זאת יש לתת את הדעת לכך שמידת הפגיעה בערכים המוגנים ממעשיו של הנאשם, אשר שימש כדילר במשחק אשר אורגן על ידי אחר היא ברף הנמוך. עוד יש לזכור כי המאשימה עצמה, בעניינם של הנאשמים האחרים אשר הודו, הסכימה כי עניינם יסתיים באי הרשעה. באופן זה הביעה הסכמתה כי בנסיבות ביצועה של העבירה

במקרה זה, ובתנאי שמתקיימים התנאים המפורטים בהלכת כתב במלואם, ניתן לוותר על הרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים (ואף בעניינו של מארגן המשחק שנסיבות ביצוע העבירות על ידו במדרג חומרה גבוה יותר מנסיבות ביצוע העבירה על ידי הנאשם). גם מעיון בפסיקה עולה כי קיימים תיקים דומים אשר הסתיימו באי הרשעה. (ר' והשוו בשינויים המחויבים: ת"פ 57467-05-11 **מדינת ישראל נ' שחר מלול** (19.06.2013); ת"פ 12893-03-12 **מדינת ישראל נ' פרימור ואח'** (15.12.2014); ת"פ 3101/07 **מדינת ישראל נ' נחום** (09.11.2008); ת"פ 13848-04-10 **מדינת ישראל נ' מדהלה** (2.5.2011); ת"פ 5162/09 **מדינת ישראל נ' רחמני** (28.12.10)).

20. נתתי דעתי לטענת ב"כ המאשימה לפיה משלא הודה הנאשם ובחר לנהל המשפט הרי שלא נטל אחריות למעשיו ולכן אין הוא נכנס בשערי ביטול הרשעה אך אינני מוצאת לקבלה. אין חולק שהודיה מלמדת על לקיחת אחריות למעשה העבירה ועובדה זו נשקלת בין יתר השיקולים הרלבנטיים ואף פועלת לזכות נאשם בעת שקילת ביטול הרשעתו. יחד עם זאת, אין המדובר בתנאי לביטול הרשעה שאין בלתו, וודאי מקום בו, כמו בעניינינו, אין המדובר בהכחשה גורפת על ידי הנאשם של המעשים המיוחסים לו בכתב האישום. במקרה דנן הנאשם לא הכחיש את עובדות כתב האישום למן הרגע הראשון והמחלוקת בין הצדדים הייתה בעיקרה בשאלה המשפטית הנוגעת להיות המשחק משחק אסור, לצד טענות מסוג הגנה מן הצדק וטענות הנוגעות לפרשנות תפקיד הדילר ותחולת העבירה על המבצע תפקיד זה.

21. בהקשר זה יש אף לתת את הדעת להמלצת שירות המבחן להימנע מהרשעת הנאשם. מעיון בתסקיר עולה כי זו נסמכת בין היתר על ההתרשמות שירות המבחן לפיה הנאשם לקח אחריות מלאה למעשים המיוחסים לו בכתב האישום, הוא נעדר דפוסים עבריינים ואף הורתע מההליך המשפטי. ועוד, על פי המפורט בתסקיר הצהיר הנאשם כי מאז האירוע המפורט בכתב האישום, חדל מכל פעילות הקשורה למשחקי פוקר הן כשחקן והן כדילר (וכך גם בבית המשפט הצהיר כי לא יחזור למשחק אלא אם יקבע כי המדובר במשחק חוקי). אמנם המלצת שירות המבחן איננה מחייבת את בית המשפט וקשת השיקולים אותם שוקל בית המשפט בהכרח רחבה יותר מהשיקולים הנשקלים על ידי שירות המבחן. יחד עם זאת, להמלצת שירות המבחן בוודאי משקל בעת שקילת ביטול ההרשעה ובפרט בכל הנוגע להתרשמות באשר ללקיחת אחריות על ידי הנאשם, קיומם של דפוסים עבריינים ושאלת ההרתעה. ואבהיר, גם אם במקרה זה אינני סבורה כי המדובר בלקיחת אחריות מלאה על ידי הנאשם כפי שהתרשם שירות המבחן, הרי שוודאי אין המדובר במקרה בו הנאשם הסיר כל אחריות לביצוע העבירה והכחיש את ביצוע המעשים המיוחסים לו בכתב האישום.

22. באשר לתנאי שעניינו פגיעה בעתידו או בשיקומו של הנאשם בגין הרשעתו - נקודת המוצא היא כי על ההגנה לשכנע שהרשעה בדין תוביל ליצירת נזק קונקרטי וממשי לעתידו של הנאשם ויש להעדיף את עניינו של הנאשם על פני שיקולים אחרים. אין להסתפק בעניין זה בתרחישים תיאורטיים שאין לדעת אם יתממשו בעתיד (ר': רע"פ 9118/12 **פריגין נ' מדינת ישראל**, פסקה 10 (1.1.2013), מפי כב' השופט שהם). הנאשם כאמור בן 39 נשוי ואב לשני קטינים, נעדר עבר פלילי. באת כוחו טענה כי עליו לנסוע לארצות הברית במסגרת עבודתו והרשעתו תחבל בסיכוי לקבלת אשרת שהייה. לביסוס הטענה הגישה את במ/1 שם נכתב כאמור על ידי מעסיקתו של הנאשם כי במסגרת תפקידו עתיד הנאשם לטוס לארצות הברית (כפי שאף נסע בעבר) וכן כי ייתכן ואף יהיה עליו להעתיק את מקום מגוריו לארצות הברית. עוד צוין כי הרשעה עלולה לפגוע פגיעה משמעותית בקידומו. בעת הדיון היום אף הוסיף הנאשם כי בימים אלה נשקלת העברתו לארה"ב במסגרת עבודתו וכי נסע למספר תערוכות בארצות הברית.

23. בת"פ 58960-12-12 (שלום-ת"א) **מדינת ישראל נ' ולדמן** (22.7.2015) הפנה סגן הנשיא, כב' השופט עוזיאל להוראות הדין הרלבנטיות בארצות הברית לפיהן בקשה לאשרת שהייה בארה"ב תסורב מקום בו מדובר

במי שהורשע בעבירה שיש עמה קלון מוסרי (Immigration and Nationality Act Section 212(a)(2)(A)(i)(I)). כפי שצוין, לא די בכך שיוכח שבקשת הנאשם לאשרה תסורב נוכח הרשעתו. לשם ביטול ההרשעה על ההגנה להוכיח את מידת הזיקה של הנאשם לארה"ב ואת הפגיעה הקונקרטית לנאשם הספציפי הנובעת משלילת האפשרות לקבל אשרת שהייה ואמות המידה הנדרשות לשם כך מחמירות. באשר למקרים בהם נמנעו בתי המשפט מהרשעת נאשמים בין השאר בשל החשש לפגיעה באפשרות לקבלת ויזה ראו: ת"פ (רמ') 62872-01-14 **פרקליטות מחוז מרכז נ' מאור אברגיל** (14.06.2016) (בעניין נאשם 3); ת"פ (שלום פ"ת) 27391-12-11 **מדינת ישראל נגד דן אילושין** (22.11.2012); ת"פ (שלום ת"א) 8050/06 **מדינת ישראל נגד שושני אלי ואח'** (25.12.2007); ת"פ (שלום כ"ס) 1995/07 **מדינת ישראל נגד קביקולי מסימילי** (17.5.2009);

24. במקרה דנן ולאחר עיון בבמ/1 ושמיעת דברי הנאשם, לא ניתן לומר כי לא קיימת זיקה מסוימת של הנאשם לארה"ב ופגיעה קונקרטית בו ככל שתסורב בקשתו לויזה. בנוסף, בעת הדיון היום לשאלתי בדבר פגיעה קונקרטית בנאשמים האחרים השיבה ב"כ המאשימה כי אלה לא הצביעו על כל נזק קונקרטי בעת ההחלטה לאשר הסדר טיעון עימם הכולל את ביטול הרשעתם.

25. ב"כ הנאשם הפנתה לאי הרשעת הנאשמים האחרים כשיקול רלבנטי וכנקודת מוצא לאי הרשעת הנאשם. מקובלת עלי טענת המאשימה לפיה אין להשוות בין עניינו של הנאשם לעניינם של הנאשמים האחרים אשר הודו, נטלו אחריות מלאה ונערכו עמם הסדרי טיעון הכוללים הסכמה בדבר אי הרשעתם. יחד עם זאת לאור עיקרון השוויון הנמצא בבסיס הכלל בדבר אחידות הענישה, ברור כי אופן סיום עניינם של הנאשמים האחרים צריך להבחן ולבוא בחשבון בעת שקילת כלל השיקולים (על הדומה והשונה) הן בשאלת ביטול ההרשעה והן בשאלת העונש. (ראו בשינויים המחויבים ע"פ 8345/15 **מאיר אוחנה נ' מדינת ישראל** (19.09.2017) (להלן: "**עניין אוחנה**"), ע"פ 6544/16 **עידו ניסנצוויג נ' מדינת ישראל** (21.02.2017) (להלן: "**עניין ניסנצוויג**")). במסגרת זו, לא ניתן להתעלם מכך שבהסכמת המאשימה לא הורשעו הנאשמים האחרים ובכללם הנאשם 1 אשר תפקידו ונסיבות ביצוע העבירות על ידו היו חמורות יותר, בהיותו מארגן המשחק (ראו סעיף 53 להכרעת הדיון) וזאת אף מבלי שהציגו כל נזק קונקרטי.

26. לאחר בחינת כלל הנסיבות המפורטות לעיל, ומשמצאתי כי הנאשם עומד בתנאים אשר הותוו בהלכת כתב, לצד יתר הנימוקים והשיקולים שלעיל, אני מורה על ביטול הרשעתו.

27. באשר לעונש שייגזר על הנאשם: הערכים המוגנים מביצועה של העבירה צוינו בפתח הדיון בסוגיית ההרשעה ברורים וידועים וכוללים את הפגיעה הכלכלית של הפרט כתוצאה מהתמכרות למשחק והחברה בכללותה אשר נאלצת לשאת בנטל הדאגה לאלה אשר התמכרו למשחק והשלכות מצבם. אין צורך להכביר במילים אודות הנזק הברור והידוע של נגע ההימורים, אשר פעמים רבות אף מביא לפגיעה של ממש בכל תחומי חייו של המהמר, בני משפחתו והציבור בכללותו. יחד עם זאת, וכפי שציינתי לעיל בהינתן חלקו של הנאשם בביצוע העבירה והיותו "דילר" במשחק בלבד, הרי שמידת הפגיעה ממעשיו בערכים המוגנים נמוכה. הצדדים מסכימים כי יש להטיל של"צ על הנאשם וזאת אף המלצת שירות המבחן. לצד זאת עותרת המאשימה למאסר מותנה וקנס.

28. באשר לנסיבותיו הקונקרטיות של הנאשם, הנאשם כאמור יליד 1978, נשוי ואב לשני ילדים קטינים, עובד בחברת הייטק ונעדר עבר פלילי. נתתי דעתי לעתירת ההגנה להשוות בין עונשו של הנאשם לעונשם של הנאשמים האחרים בפרשה זו אך אינני מוצאת לעשות כן. כאמור, הנאשם בחר לנהל את ההליך ובניגוד לנאשמים האחרים, לא הודה, לא נטל אחריות מלאה וניהל את ההליך- הגם שאין לזקוף לחובת הנאשם את ניהול ההליך וודאי שאין הוא זכאי

להנות מההקלה הניתנת לנאשמים אשר הודו לקחו אחריות מלאה על מעשיהם וחסכו זמן שיפוטי. במקרה זה בדמות הסדרי הטיעון עם הנאשמים האחרים.

29. יש לזכור, כי גם בעת שקילת עיקרון אחידות הענישה הרי שזה אינו חזות הכל ובעת בחינת ענישתם של נאשמים במקרים דומים כמו גם כאלה אשר דינם נגזר במסגרת אותה הפרשה יש להבחין בין עונש שניתן במסגרת הסדר טיעון (בשים לב לאינטרס הציבורי שבבסיס מוסד הסדרי הטיעון, ההודיה, לקיחת האחריות ושיקולים נוספים) לעונש שייגזר על הנאשם. ראו בהקשר זה עניין ניסנצוויג שם הדגיש בית המשפט העליון כי אין תשובה חד משמעית לשאלה האם יש לבכר את השוויון בין שני נאשמים באותה הפרשה, מקום בו על אחד נגזר עונש מקל יחסית, על פני השוויון לנאשמים במקרים דומים בתיקים אחרים. נקבע כי על בית המשפט לאזן בין מתחים אלה בכל מקרה לגופו. כן ראו עניין אוחנה שלעיל. כפי שהבהיר בית המשפט בע"פ 4597/13 פיצו נ' מדינת ישראל (22.9.2014) "**כמובן שעיקרון אחידות הענישה אינו שיקול יחיד, מלאכת קציבת העונש אינה תרגיל אריתמטי לחישוב תרומתו העבריינית של פלוני ביחס לתרומתו העבריינית של אלמוני באותה הפרשה. כך, אל לפעולת גזירת העונש להדמות לפעולת העתקה והדבקה, מעונשו של פלוני לעונשו של אלמוני, רק בשם עקרון אחידות הענישה. בבוא בית המשפט לגזור את עונשו של נאשם, שומה עליו לבחון את נסיבותיה של העבירה בה הורשע וכן את נסיבותיו המיוחדות של כל נאשם**".

30. לאחר ששקלתי את המפורט לעיל, ולאחר שאף במסגרת שיקולי נתתי דעתי לעונשם של הנאשמים האחרים ובכלל זאת הנאשם 1 שנסיבות ביצוע העבירות על ידו חמורות יותר כאמור אך עונשו זהה לעונשם של יתר הנאשמים האחרים, כמו גם ליתר שיקולי הענישה מצאתי לגזור על הנאשם עונש של "צ רחב היקף, לצד התחייבות להימנע מביצוע העבירות כעונש צופה פני עתיד חלף קנס. עונשים אלה מלמדים על הפסול במעשי הנאשם ועל חשיבותם של הערכים המוגנים שנפגעו ממעשיו, חרף אי ההרשעה ויהוו ענישה הולמת מרתיעה בנסיבות העניין.

סוף דבר

31. נוכח מכלול הטעמים האמורים, אני מורה על ביטול הרשעת הנאשם ומטילה עליו את העונשים הבאים:

א. הנאשם יבצע שירות לתועלת הציבור בהיקף של 250 שעות במסגרת יחידת המתנדבים העירונית בהרצליה. שירות המבחן יפקח על עבודת הנאשם ויהיה רשאי לשנות את מקום ההשמה במידת הצורך, ללא צו שיפוטי נוסף.

ב. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 5,000 ₪ לא יאוחר מהיום בשעה 14:00 להימנע במשך שנה מלעבור על עבירה לפי סעיף 225 לחוק העונשין. לא תחתם ההתחייבות, יאסר הנאשם לארבעה ימים.

הנאשם מוזהר כי אם יפר את צו השל"צ תימסר הודעה על כך לבית-המשפט, אשר מוסמך לדון בעניינו מחדש הן במישור ההרשעה והן במישור העונש.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

עותק מהחלטה יועבר לשירות המבחן.

ניתן היום, י"ז טבת תשע"ח, 04 ינואר 2018, במעמד הצדדים.